

Gemeentenieuws van SZW 2018-3

1. Programma 'Matchen op werk'
2. Actieplan brede schuldenaanpak
3. Incidentele middelen armoede en schulden 2018-2020
4. Onderzoek zwerfjongeren met schulden
5. Alleenstaande ouderkop en (bijzondere) bijstand
6. Mensen met psychische kwetsbaarheid naar werk helpen
7. Evaluatie beschut werk in september van start
8. Uitspraak Rechtbank Midden-Nederland: beperking doelgroep loonkostensubsidie niet toegestaan
9. Wijzigingen Regeling Inburgering per 1 mei en 1 juli 2018
 - 9.1. Wijziging Regeling Inburgering per 1 mei 2018: Wijziging in het examenonderdeel Oriëntatie op de Nederlandse arbeidsmarkt: in plaats van eindgesprek deelname van 64 uur cursus voldoende
 - 9.2. Wijziging Regeling Inburgering per 1 juli 2018: verruiming gronden verlenging inburgeringstermijn en ontheffing inburgeringsplicht

1. Programma 'Matchen op werk'

De economie trekt aan en dat biedt kansen om meer mensen (duurzaam) aan het werk te krijgen. De arbeidsmarktregio is het niveau waarop werkzoekenden, met de juiste ondersteuning, gematcht worden. Dat vergt dat gemeenten en hun sw-bedrijven, samen met UWV, onderwijspartners, private intermediairs en anderen in de arbeidsmarktregio's samenwerken in hun dienstverlening aan werkgevers. Het zijn immers de werkgevers die over de banen beschikken en werkzoekenden een kans op werk kunnen bieden. Het is daarom cruciaal dat werkgevers worden ontzorgd bij hun zoektocht naar personeel en bij vragen en informatie over de arbeidsmarkt.

Werkgevers dringen in toenemende mate aan op eenduidige en herkenbare dienstverlening in de arbeidsmarktregio's. Zij willen bediend worden vanuit één regionaal werkgeversloket, met een geharmoniseerd regionaal pakket van instrumenten en voorzieningen en met een inzichtelijk bestand van alle werkzoekenden. Alleen zo kunnen kansen van de aantrekkende economie worden verzilverd, zodat mensen die afhankelijk zijn van (publieke) ondersteuning aan het werk komen en blijven.

Met het programma 'Matchen op Werk' (MoW) zet het ministerie van SZW zich samen met de landelijke en regionale partners in op het versterken van de gecoördineerde werkgeversdienstverlening. Dit gebeurt vanuit het ministerie door arbeidsmarktregio's op maat en vraaggericht te ondersteunen bij het verbeteren van de samenwerking in uw regio en het oplossen van regio-specifieke knelpunten. Daartoe hebben 33 arbeidsmarktregio's een plan ingediend.

In 2018 is er € 5 miljoen beschikbaar om de arbeidsmarktregio's gedeeltelijk tegemoet te komen bij het uitvoeren van deze plannen. Een deel van deze middelen (€ 3 miljoen) wordt per decentralisatie-uitkering overgeboekt aan de centrumgemeenten. De rest wordt besteed aan ondersteuningstrajecten, waarnaar bij veel arbeidsmarktregio's vraag is. U kunt hierbij denken aan een professionaliseringstraject voor accountmanagers op regionale werkgeversservicepunten.

Maar het zijn niet alleen de partijen in de arbeidsmarktregio's die aan de slag zijn om de gecoördineerde werkgeversdienstverlening te versterken. Arbeidsmarktregio's hebben aangegeven dat er ook knelpunten in het stelsel zitten. Deze knelpunten maken samenwerken op regionale schaal bij het bedienen van werkgevers moeilijk(er). U kunt daarbij denken aan het ontbreken van een regierol met mandaat, regionale budgetten of regionale targets. Het ministerie verkent, samen met vertegenwoordigers uit de regio's en van landelijke stakeholders, op welke wijze deze knelpunten in het stelsel aangepakt kunnen c.q. moeten worden.

Het programma kenmerkt zich door een open en transparante manier van samenwerken. Gezamenlijk met de arbeidsmarktregio's wordt de koers bepaald om meer mensen (duurzaam) naar werk te begeleiden. Mocht u vragen hebben over het programma dan kunt u een e-mail sturen naar postbusmow@minszw.nl.

2. Actieplan brede schuldenaanpak

Naar schatting bijna 1,4 miljoen Nederlandse huishoudens hebben problematische schulden of een risico daarop, waarvan 200.000 mensen bekend zijn bij gemeenten en schuldhulporganisaties. De gevolgen van het hebben van schulden zijn groot en leiden onder meer tot een belemmering voor het vinden of behouden van werk.

Het kabinet heeft 23 mei jl. het Actieplan brede schuldenaanpak gelanceerd, met als uitgangspunten preventie en het tijdig signaleren als mensen forse schulden dreigen te krijgen. Voor mensen met schulden is een goede ondersteuning en toegang tot schuldhulpverlening van belang. Schuldeisers dienen op een zorgvuldiger manier te incasseren, ter bescherming van het bestaansminimum van schuldenaren. Het Actieplan brede schuldenaanpak kent 40 acties. Het kabinet werkt bij de uitvoering daarvan samen met een groot aantal partijen. Daarnaast geeft het kabinet samen met de VNG nadere uitwerking aan de afspraken die zijn gemaakt over het voorkomen en oplossen van problematische schulden binnen het Interbestuurlijk Programma (IBP). De uitwerking van deze afspraken maakt deel uit van de brede schuldenaanpak.

Ook de rijksoverheid neemt diverse maatregelen. Zo hebben RVO, DUO en CAK hun incassobevoegdheden onlangs overgedragen aan het CJIB, zodat de zaken van één schuldenaar bij deze instanties gezamenlijk door het CJIB worden behandeld. UWV volgt in de eerste helft van 2019.

De Kamerbrief brede schuldenaanpak, alsmede het Actieplan brede schuldenaanpak vindt u [hier](#).

Het kabinet stelt de komende drie jaar extra middelen ter beschikking voor het voorkomen van schulden en de bestrijding van armoede. In deze nieuwsbrief vindt u daarover nadere informatie in de paragraaf 'Incidentele middelen armoede en schulden 2018-2020'.

3. Incidentele middelen armoede en schulden 2018-2020

Het kabinet stelt de komende drie jaar € 80 miljoen ter beschikking voor het voorkomen van schulden en de bestrijding van armoede - in het bijzonder onder kinderen. Het merendeel van de middelen (ongeveer € 72 miljoen) zal via een decentralisatie-uitkering beschikbaar worden gesteld aan gemeenten voor versterking van het lokale armoede- en schuldenbeleid. Zie hierover ook de passage in de meicirculaire en brede schuldenbrief; deze vindt u [hier](#) en [hier](#).

€ 8 miljoen wordt ingezet ter versterking van de landelijke ondersteuning van gemeenten, door kennisontwikkeling, professionalisering, monitoring en coördinatie en voor de brede schuldenaanpak. Er wordt daarbij voortgebouwd op reeds lopende projecten en programma's, zoals Vakkundig aan het werk, Schouders eronder en de landelijke alliantie van vrijwilligers in de schuldhulpverlening. Divosa en de VNG zullen daarnaast een uitvraag onder gemeenten doen voor nadere ondersteuningsbehoeften.

Het ministerie van SZW en de VNG willen met deze middelen een impuls geven aan de verbetering van de toegang tot en effectiviteit van de gemeentelijke schuldhulpverlening en aan versterking van de lokale regiefunctie van het (kindgericht) armoedebeleid. Dit in lijn met de kabinetsreactie op het advies van de SER 'Opgroeien zonder armoede' en op het rapport van de Kinderombudsman 'Alle kinderen kansrijk' (Kamerstukken II, 2017-2018, 24515, nummer 430). Hoe gemeenten hier invulling aan geven is afhankelijk van de lokale context.

Voorbeelden verbetering van de toegang tot en effectiviteit van de gemeentelijke schuldhulpverlening

Denk aan het bevorderen van:

- laagdrempelige en breed toegankelijke schuldhulpverlening, ook voor mensen met complexe- en multiproblematiek;
- integrale schuldhulpverlening, waarbij ook aandacht is voor problematiek op andere leefdomeinen;
- stress sensitieve dienstverlening;
- preventie en vroegsignalering;
- samenwerking met grote uitvoerders, lokaal actieve (maatschappelijke) organisaties en vrijwilligersorganisaties;
- inzet op het bevorderen van maatschappelijk verantwoorde incasso, het voorkomen van het oplopen van schulden en uithuisplaatsingen, in samenwerking met (overheids-)schuldeisers).

Versterking van de lokale regiefunctie van het (kindgericht) armoedebeleid

Versterking van de integrale aanpak (kinder)armoede op gemeentelijk niveau, voortkomend uit de aanbevelingen advies SER 'Opgroeien zonder armoede' en het rapport van de Kinderombudsman 'Alle kinderen kansrijk'. Denk aan een (armoede)regisseur, het verbeteren van de communicatie over het aanbod aan voorzieningen en het versterken van lokale wijkteams.

Verantwoording wordt afgelegd aan de gemeenteraad. Daarnaast is afgesproken om de komende jaren op landelijk niveau inzicht te krijgen in de wijze waarop gemeenten deze incidentele middelen waarderen en besteden en of deze extra inzet leidt tot versterking van het gemeentelijke armoede- en schuldenbeleid. Dit beeld wordt gedurende de komende drie jaren zoveel mogelijk gevormd op basis van input van klankbordgroepen en bestaande instrumenten en cijfers.

4. Onderzoek zwerfjongeren met schulden

In gezamenlijke opdracht van de ministeries van SZW, VWS en OCW is onderzoek uitgevoerd naar zwerfjongeren met schulden. Het ministerie van SZW heeft dit onderzoek mede namens VWS en OCW op 12 juni jl. aan de Tweede Kamer verstuurd, begeleid door een gezamenlijke reactie. De 'Rapportage onderzoek zwerfjongeren en schulden' vindt u [hier](#).

In dit onderzoek wordt op basis van interviews en enquêtes onder professionals en zwerfjongeren zelf een beeld geschetst van de kenmerken en achtergronden van de groep zwerfjongeren, zowel wat betreft schuldenproblematiek als wat betreft de situatie met betrekking tot werk of opleiding. Onderzoekers schetsen knelpunten en belemmeringen die zich voordoen bij toeleiding naar werk of opleiding en beschrijven inspirerende praktijkvoorbeelden voor het vergroten van de participatie van deze groep op de arbeidsmarkt en het onderwijs. Tot slot benoemen zij oplossingsrichtingen die kunnen bijdragen aan verbetering van toeleiding van zwerfjongeren met schulden naar werk of opleiding.

De in het rapport 'Zwerfjongeren en schulden' beschreven voorbeelden van gerichte aanpakken in vier gemeenten laten zien dat het toeleiden naar opleiding of werk voor deze groep jongeren mogelijk is en dat hun een uitweg uit de schulden geboden kan worden. Graag breng ik dit rapport onder de aandacht van gemeenten. Het is van belang dat gemeenten deze voorbeelden benutten voor het ontwikkelen van een aanpak voor deze groep jongeren.

5. Alleenstaande ouderkop en maatwerkondersteuning bijstand

In mijn brief d.d. 11 juni 2018 aan de Eerste- en Tweede Kamer heb ik aangegeven dat ik de gemeenten via het Gemeentenieuws van SZW nogmaals zal wijzen op de situatie dat een alleenstaande ouder de alleenstaande ouderkop misloopt en de maatwerkoplossing die dan via de

Participatiewet beschikbaar is. Voorts heb ik in die brief nader toelicht waarom ik het voorstel van de Landelijke Cliëntenraad (LCR) omtrent de door hen aangedragen oplossingsrichtingen inzake het “mislopen van de alleenstaande ouderkop” niet heb overgenomen. De LCR vroeg om een zodanige aanpassing van de Wet hervorming kindregelingen (Whk), dat een compensatie via de bijzondere bijstand niet meer nodig is, dan wel een aanpassing van de Participatiewet op dit punt aan te brengen. Genoemde brief d.d. 11 juni 2018 vindt u [hier](#).

Met de invoering per 1 januari 2015 is de inkomensondersteuning voor alle alleenstaande ouders geharmoniseerd, zodat alle alleenstaande ouders met een laag inkomen, ongeacht of ze werken of een uitkering ontvangen, gelijk worden behandeld. De toeslag van 20% van het minimumloon, zoals destijds opgenomen in de landelijke bijstandsnorm voor alleenstaande ouders, is daarom per die datum vervallen. Sindsdien is de bijstandsnorm voor alleenstaande ouders gelijk aan die van een alleenstaande zonder kinderen. Ter compensatie van het vervallen van de 20% toeslag is de zogenoemde alleenstaande ouderkop geïntroduceerd in het kindgebonden budget. Doordat het partnerbegrip voor toeslagen afwijkt van het partnerbegrip in de uitkeringsregelingen is er echter een groep ouders die niet in aanmerking kan komen voor de alleenstaande ouderkop. Dit is het geval in bijzondere situaties, bijvoorbeeld waar sprake is van een partner in detentie, of verblijf in het buitenland.

Specifiek voor de doelgroep met een partner die elders woont c.q. verblijft geldt, dat de reden en de duur van de afwezigheid van de partner sterk kunnen verschillen. De beoordeling of zij al dan niet als alleenstaande worden gezien verschilt per situatie. Ook de financiële situatie van deze gezinnen kan divers zijn. Omdat het om een relatief pluriforme groep gaat zijn dit situaties die vragen om een beoordeling op basis van lokaal maatwerk. Als de gemeente een signaal krijgt dat mensen als gevolg van het mislopen van de alleenstaande ouderkop in de problemen komen kan zij actie ondernemen. Dit kan via het toepassen van het centrale individualiseringsbeginsel in artikel 18, eerste lid, Participatiewet. Dit artikel biedt gemeenten de mogelijkheid om in individuele gevallen de hoogte van de algemene bijstand af te stemmen op de omstandigheden, mogelijkheden en middelen van de belanghebbende. De Centrale Raad van Beroep heeft over deze vorm van maatwerkondersteuning zeer onlangs een uitspraak gedaan en bepaalt dat een gemeente met toepassing van genoemd artikel in beginsel gehouden is tot afstemming van de bijstand (zie: [ECLI:NL:CRVB:2018:1600](#)). Daarnaast hebben de gemeenten de beschikking over het instrument van de individuele bijzondere bijstand om in voorkomende gevallen de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten van het bestaan van de belanghebbenden te vergoeden.

6. Mensen met psychische kwetsbaarheid naar werk helpen

In de samenwerking tussen partijen uit de GGZ en partijen uit de sector Werk en Inkomen is 24 mei jl. een belangrijke stap gezet. Tien organisaties ondertekenden in 's Hertogenbosch het samenwerkingsconvenant 'Naar duurzaam werk voor mensen met een psychische kwetsbaarheid'. De deelnemende partijen zijn: Cedris, Divosa, de Federatie Opvang, GGZ Nederland, Mensen Met Mogelijkheden, MIND, RIBW Alliantie, Stichting Samen Sterk Zonder Stigma, UWV en VNG. Met de ondertekening werd de lopende samenwerking uit 2012 tussen UWV en GGZ Nederland geïntensiveerd en verbreed.

De partijen overhandigden het convenant aan staatssecretaris Tamara van Ark en haar collega Paul Blokhuis van Volksgezondheid. De bewindspersonen ondersteunen de samenwerking van harte en zetten samen met UWV € 1,5 miljoen extra in, die moet helpen bij de toeleiding naar werk. Dit gebeurt onder meer via de re-integratiemethode 'Individuele Plaatsing en Steun' (IPS) en via pilots bij werkgevers. Werkgeversvereniging AWWN is nauw bij het convenant betrokken. AWWN presenteert binnenkort een handreiking om werkgevers hierbij te helpen. Ook start AWWN in verschillende regio's pilots om te onderzoeken waar werkgevers in de praktijk tegenaan lopen als ze een werknemer met psychische problemen in dienst nemen en wat daarbij juist goed werkt.

Voor mensen met een psychische kwetsbaarheid is het vinden en het houden van werk vaak lastig. Uit onderzoek blijkt dat zij drie tot vier keer vaker werkloos zijn dan mensen zonder een psychische kwetsbaarheid, terwijl ook bekend is dat werken het herstel kan bevorderen. Bovendien kan de samenleving de talenten en het arbeidspotentieel van deze groep goed gebruiken.

Het landelijke convenant versterkt de 31 arbeidsmarktregio's die najaar 2017 zijn begonnen met de uitvoering van hun samenwerkingsplannen GGZ-Werk&Inkomen. Doelend op die samenwerking sprak dagvoorzitter en tevens voorzitter van GGZ Nederland Jacobine Geel op 24 mei van een ontwikkeling die onomkeerbaar is.

7. Evaluatie beschut werk in september van start

Vanaf augustus 2018 start de Inspectie SZW met de evaluatie 'beschut werk'. In de wet is bepaald dat de minister van SZW in 2019 de Kamer informeert over de doeltreffendheid en de effecten van dit instrument in de praktijk. Het doel van deze evaluatie is om inzicht te geven in het uitvoeringsproces beschut werk, de gerealiseerde plekken en in de samenwerking tussen en ervaringen van betrokken actoren. De resultaten bieden het ministerie en gemeentes handvatten om zo nodig verbeteringen te kunnen aanbrengen.

Een belangrijk deel van de benodigde informatie verzamelt de Inspectie SZW via diepgaande casestudies bij zes gemeenten. In elke gemeente wordt onder andere gesproken met medewerkers gemeente, UWV-kantoor, werkgevers en beschut werkers. Ook vindt een dossierstudie plaats. Daarnaast houdt de Inspectie SZW een internetenquête onder gemeenten en verkrijgt zij kwantitatieve informatie via UWV. Op deze manier wordt inzicht verkregen in de stand van zaken van het instrument beschut werken.

De Inspectie start binnenkort met de selectie van de gemeenten voor de casestudy. Later in het jaar vindt de steekproef van gemeenten voor de enquête plaats. Het kan zijn dat de Inspectie uw gemeente binnenkort of later in het jaar benadert om deel te nemen aan het onderzoek. Mocht u vooruitlopend op het onderzoek al vragen hebben, kunt u hierover contact opnemen met Florieke Westhof van de Inspectie SZW (fwesthof@inspectieszw.nl, of 06-50002775)

8. Uitspraak Rechtbank Midden-Nederland: beperking doelgroep loonkostensubsidie niet toegestaan

De Rechtbank Midden-Nederland heeft 25 april jongstleden uitspraak gedaan in een zaak tussen de gemeente Utrecht en SW-bedrijf BIGA te Zeist (zaaknummer UTR 17/1918); deze vindt u [hier](#). BIGA had de zaak aangespannen, omdat Utrecht de doelgroep loonkostensubsidie Participatiewet beperkt, zoals deze is gedefinieerd in artikel 6, eerste lid van de Participatiewet, evenals de hoogte van loonkostensubsidie (tot 50% WML) voor een deel van de doelgroep (voor mensen met een loonwaarde lager dan 50% WML).

Het gaat om iemand van wie de loonwaarde is vastgesteld op 39% WML en ten behoeve van wie gemeente Utrecht een loonkostensubsidie heeft toegekend van 50% WML. De rechtbank stelt dat de wetgever de doelgroep loonkostensubsidie in de Participatiewet heeft vastgelegd en dat een gemeente alleen *processuele* regels mag stellen over de wijze waarop de doelgroep wordt vastgesteld.

De gemeente mag de doelgroep *niet* bij Verordening *beperken* en de rechtbank verklaart de bepaling in de Verordening van Utrecht, waarin de gemeente wél een beperking aanbrengt, dan ook onverbindend. De rechtbank stelt in het verlengde hiervan - omdat de bepaling in de Verordening onverbindend is - dat de gemeente Utrecht de hoogte van de loonkostensubsidie ten onrechte heeft vastgesteld op 50% WML. Ik adviseer u nota te nemen van deze uitspraak.

In dit verband wijs ik ook op mijn antwoorden van 26 april jongstleden op vragen van kamerlid Van Dijk van de SP (Vergaderjaar 2017-2018, nr. 1937), alsmede op mijn antwoorden van 5 juli jongstleden op vragen van de kamerleden Van Dijk van de SP en Peters van het CDA (Vergaderjaar 2017-2018, nr. 2018-0000109459) naar aanleiding van de berichtgeving over het beleid inzake loonkostensubsidie van de ISD Bollenstreek.

De antwoorden zijn in lijn met bovenstaande uitspraak.

De betreffende antwoorden vindt u [hier](#) en [hier](#).

9. Wijzigingen Regeling Inburgering per 1 mei 2018 en per 1 juli 2018

Ingaande 1 mei en 1 juli 2018 zijn een aantal wijzigingen van kracht, welke u hieronder aantreft. Voor de precieze details van de wijziging wordt verwezen naar de Regeling Inburgering, zoals deze is gepubliceerd in de Staatscourant van 21 maart 2018 (nr. 15700).

9.1. Wijziging Regeling Inburgering per 1 mei 2018: Wijziging in het examenonderdeel Oriëntatie op de Nederlandse arbeidsmarkt: in plaats van eindgesprek deelname van 64 uur cursus voldoende

Per 1 januari 2015 kent het inburgeringsexamen het onderdeel oriëntatie op de Nederlandse arbeidsmarkt (ONA). ONA heeft als doel de inburgeraar te laten kennismaken met de Nederlandse arbeidsmarkt en hem of haar stappen te laten zetten die leiden tot het vinden van een duurzame plek op de arbeidsmarkt. De grote toestroom van vluchtelingen in 2015 en 2016 heeft geleid tot een flinke toename in het aantal examenkandidaten. Dit heeft geleid tot knelpunten in de uitvoering van het examenonderdeel ONA. Het praktijkexamen voor dit onderdeel bestaat uit het ter beoordeling voorleggen van een portfolio en het voeren van een eindgesprek. De meest effectieve maatregel om de wachttijden terug te brengen is het vereiste eindgesprek te laten vervallen voor kandidaten die aantoonbaar tenminste 64 uur hebben deelgenomen aan het cursusonderdeel ONA, bij een cursusinstelling met het keurmerk Blik op werk. Het vereiste dat een portfolio ter beoordeling moet worden voorgelegd blijft bestaan. Ook de mogelijkheid om desgewenst toch een eindgesprek te voeren blijft bestaan. In dat geval geldt niet de eis van minimaal 64 cursusuren.

Deze wijziging is per 1 mei 2018 ingegaan.

9.2. Wijziging Regeling Inburgering per 1 juli 2018: verruiming gronden verlenging inburgeringstermijn en ontheffing inburgeringsplicht

Teneinde een aantal in de praktijk gesignaleerde knelpunten in het huidige stelsel van inburgering op te lossen treedt per 1 juli 2018 een wijziging in werking van de Regeling Inburgering.

In de regeling zijn de criteria vastgelegd voor alfabetiseringscursus en voor verlenging op grond van niet- verwijtbaarheid van de inburgeringstermijn. Deze criteria blijken nu niet volledig aan te sluiten op de wens om inburgeringsplichtigen op een zo hoog mogelijk niveau te laten inburgeren.

Ontheffing van de inburgeringsplicht en verlenging van de inburgeringstermijn is mogelijk wanneer een bepaald aantal uren cursus is gevolgd en een aantal malen de niet behaalde onderdelen van het inburgeringsexamen zijn afgelegd. Daarbij telden de cursusuren en pogingen voor het staatsexamen Nederlands als Tweede taal (NT2) niet mee. Dit leidde er in de praktijk toe dat degene die gestart was met een cursus NT2 en daarna niet in staat bleek te zijn te voldoen aan zijn inburgeringsplicht, of daarvoor meer tijd nodig bleek te hebben, niet in aanmerking kwam voor ontheffing of verlenging. Dit knelpunt wordt per 1 juli 2018 opgelost met de wijziging van de Regeling Inburgering: **de uren besteed aan een cursus NT2 en de pogingen staatsexamen NT2 tellen in het vervolg mee voor een ontheffing, vanwege aantoonbaar geleverde inspanningen en voor verlenging, vanwege niet verwijtbaarheid.**

Een andere wijziging betreft de groep **inburgeringsplichtigen die niet leerbaar zijn**. Voor deze groep was tot 1 juli 2018 ontheffing mogelijk, wanneer een bepaald aantal uren alfabetiseringscursus was gevolgd én uit een leerbaarheidstoets bleek dat de inburgeringsplichtige niet het leervermogen had om het inburgeringsexamen te halen.

Het komt in de praktijk echter voor dat tijdens of na de alfabetiseringscursus al gestart wordt met de inburgeringscursus, maar dat dit achteraf te voorbarig blijkt te zijn. **De wijziging van de Regeling Inburgering maakt het mogelijk dat ook uren inburgeringscursus meetellen voor een ontheffing op grond van niet-leerbaarheid.**

Tot slot krijgen **inburgeringsplichtigen die een opleiding volgen recht op verlenging van de inburgeringstermijn**. Aan de inburgeringsplicht kan worden voldaan door een diploma van een opleiding van wetenschappelijk onderwijs, hoger beroepsonderwijs, algemeen voortgezet onderwijs of middelbaar beroepsonderwijs vanaf niveau 2 (hierna: opleiding mbo 2 of hoger). Op grond van de regeling zoals deze luidde vóór 1 juli 2018 was verlenging niet mogelijk van de inburgeringstermijn op grond van het volgen van een opleiding mbo 2 of hoger. Dit terwijl inburgeringsplichtigen gestimuleerd worden een zo hoog mogelijke opleiding te volgen. Het volgen van een mbo 2 opleiding of hoger is namelijk gunstig voor de kansen van de nieuwkomer op de Nederlandse arbeidsmarkt en in de Nederlandse samenleving. Voor nieuwkomers is het echter niet altijd mogelijk een mbo 2 opleiding of hoger af te ronden binnen de inburgeringstermijn van drie jaar. Sommige opleidingen, zoals een opleiding van hoger beroepsonderwijs en wetenschappelijk onderwijs, beslaan immers al meer dan de inburgeringstermijn van drie jaar. De wijziging maakt het mogelijk de inburgeringstermijn te verlengen, wanneer een opleiding mbo 2 of hoger wordt of is gevolgd.